

■ Tayyib Atmaca

Anamla Uçtu Kuşlar

Her akşam boş eve selam veririm
Sofradaki eksik her gün çoğalır
Nimetlerde bes bereket kalmadı
Ağzımızda tuzun tadı silindi
Duvarlar üstüme yıkıla durur
Hatıralar ayağıma dolaşır

Her gece uykuya dalmadan önce
Kısık gözleriyle yüzüme bakıp
Uzun yolculuğa çıkacak gibi
İçime bir şeyler demek istermiş
Hâl diliyle konuşmuş meğerse
Ne çok şey söylemiş anlamamışım

Artık aramıyor kendi evini
Nereye gidersem yanımda olur
Efkârımı hayaliyle dağıtır
Havayı koklasam kokusu siner
Bulutlara baksam şimşek kaş çatar
Yüzüme mutedil yağmurlar yağar

Bir zamanlar şen şakraktı evimiz
Bir limonu vardı bir de mavişi
Kuşdilinden anlar bir özge kuştı
Acıkanı dudağında yemlerdi
Artık bu kafeste yaşayan benim
Anamla beraber kuşlar da uçtu